काकोऽवदत् । सखे चित्राङ्ग कोऽयं द्वितीयः । मृगो ब्रूते । जम्बुकोऽयमस्मत्सख्यमिहन्नागतः । काको ब्रूते । मित्र अकस्मादागन्तुना सह विश्वासो न युक्तः ।

तथा चोक्तं । अज्ञातकुलशीलस्य वासो देयो न कस्यचित् ।
5 मार्जारस्य हि दोषेण हतो गृध्रो जरद्गवः ॥ ४९ ॥

Fab. IV. तावाहतुः कथमेतत् । काकः कथयति । अस्ति भागीरथीतीरे गृध्रकूटनाम्नि पर्वते महान् पर्कटीवृक्षः । तस्य कोटरे दैवदुर्विपाकाद्गलितनयनो जरद्गवनामा गृध्रः प्रतिवसति । अथ कृपया तज्जीवनाय तद्वृक्षवासिनः पक्षिणः स्वाहारात् किंचित् किंचिद्ददति तेनासौ जीवति । अथ कदाचिद्दीर्घकर्णो
10 नाम मार्जारः पक्षिशावकान् भक्षयितुं तत्रागतः । ततस्तमायान्तं दृष्ट्वा पक्षिशावकैर्भयाकुलैः कोलाहलः कृतः । तच्छ्रुत्वा जरद्गवेनोक्तं । कोऽयमायाति । दीर्घकर्णो गृध्रमवलोक्य सभयमाह । हा हतोऽस्मि ।

यतः । तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयमनागतं ।
आगतं च भयं वीक्ष्य नरः कुर्याद्यथोचितं ॥ ५० ॥

15 अधुनास्य संनिधाने पलायितुमक्षमः । तद्यथा भवितव्यं तथा भवतु । तावद्विश्वासमुत्पाद्यास्य समीपमुपगच्छामि । इत्यालोच्योपसृत्याब्रवीत् । आर्य त्वामभिवन्दे । गृध्रोऽवदत् कस्त्वं । सोऽब्रवीत् । मार्जारोऽहं । गृध्रो ब्रूते तद्दूरमपसर । नो चेद्धन्तव्योऽसि मया । मार्जारोऽवदत् । श्रूयतां तावद्वचनं । ततो यद्यहं बध्यस्तदा हन्तव्यः ।

20 यतः । जातिमात्रेण किं कश्चिद्धन्यते पूज्यते क्वचित् ।
व्यवहारं परिज्ञाय बध्यः पूज्योऽथ वा भवेत् ॥ ५१ ॥

गृध्रो ब्रूते । ब्रूहि किमर्थमागतोऽसि । सोऽवदत् । अहमत्र गङ्गातीरे